

antiquarū interpretatio, cum testimonio ad Calcidium.

NE de tuorum præceptorū, Domine serie, nostra quidquā euitasse inobediētia putaretur, libellum etiam, quem de abstrusis sermonibus parare iussisti, in quantū memoriæ entheca subrogare potuit absolutū retribui, non phaleratis sermonū studentes somniis, quā rerū manifestationibus dantes operā

lucidandis.

Sandapila.

Sandapilam antiqui dici uoluerunt feretrum mortuorū, id est, loculum, nō in quo nobilium corpora, sed in quo plebeiorū atq; damnatorū cadauera portabantur, sicut Stesimbrotus Stasius de morte Policratis regis Samiorum descripsit, dicēs, posteaquā de cruce depositus sandapila etiam deportatus est.

Vespillones.

Vespillones dicti sunt baiulatores, quamuis Antidamus Heracleopolites uespillones dixerit cadauerum nudatores, sicut in historia Alexandri Macedonis scripsit, dicens, plusquam trecetos cadauerū uespillones rex Perseus crucibus affixit. Tamen Mnaſſeas scripsit in Cecrope libro, Apollinem posteaquam à Ioue uinctus atq; interfectus est, à uespillonibus ad sepulturam elatum esse.

Pollinctores.

Pollinctores dicti sunt, qui funera morientia accutant, unde & Plautus in Menæchmis comœdia ait, ut pollinctor dixit, qui eum pollinxerat. Pollinctores dicti sunt quasi pollutorum unctores, id est, cadauerum curatores, unde & Apuleius in Hermaſgora ait, pollincto eius funere domuitionem paramus.

Manales lapides.

LAbeo qui disciplinas Hetruscas Tagetis & Bacchetidis, xv. uoluminibus explanauit, ita ait, fibræ iecoris sandaracei coloris dum suant, manales tunc ueteri opus est petras, id est, quas antiqui solebant in modum cylindrorum per limites trahere pro pluuiæ commutanda inopia.

Nefrendines, uel nefrendes sues.

Dlophantus Lacedæmonius, qui de sacris deorum scripsit, ait apud Athenas Marti solere sacrificari sacrum, quod ἐκατον περιόμνια appellatur, si quis enim centum hostes interfecisset, Marti de homine sacrificabat apud insulam Lemnon, quod sacrificatum est à duobus Cretēsisibus, uno Locro, id est, Tumine Cortyniensi, Proculo Locro, sicut Socrates scribit, sed posteaquam hoc Atheniensibus displicuit, cœperunt efferre porcum castratū, quem nefrendem uocabant, id est, quasi sine renibus, & apud Rhomanos Varro scribit Scitium Dentatum centies & uicies pugnasse singulari certamine, cicatrices habuisse cōtrā quadraginta quinq; post tergum nullam, coronas accepisse, xxvi. Atmilas centum quadraginta, & istum primum sacrum fecisse Marti.

Ambiguæ oues.

BEbius Macer, qui fastalia dierum scripsit, ait Iunoni eas quæ geminas parerēt oues sacrificare cū duobus agnis altrinsecus alligatis, quas oues ambiguas uocari, quasi ex utraq; parte agnos habentes.

Suggrundatia.

PRiori tempore suggrundatia antiqui dicebant sepulchra infantium, qui nec dum xl. dies implessent, quia nec iam busta dici poterāt, quia ossa quæ cōburerentur nō erant, nec tanta immanitas cadaueris, qua lucus tumesceret, unde & Rutilius Geminus in Astyanactis tragœdia ait, melius suggrundatiū miser quæretes quàm sepulchrum.

Silicernii.

Silicernios dici uoluerunt senes iam incuruos, quasi iam sepulchrorum suorum silices aspicientes, unde & Cincius Alimerus in historia de Gorgia Leontino scribit dicens, qui dum iam silicernius sui finem temporis expectaret, si mori non potuit, tamen infirmitatibus exultat.

Acca